

[Jens Thoft]

brev eller lavet en streg i 7-tallet, skal der laves en rettelse. Så skal skattevæsenet have fat i det første gang.

Så kommer selvangivelsen ud i form af den bagtrykte selvangivelse, men den er ikke korrekt, for man har ikke nået at få rettelserne kørt igennem. Så skal skatteyderen have fat i det. Han troede måske, at de dér renter af statslån eller renterne af kontoordningen var med, men det viser sig, at det er de ikke. Så skal skatteyderen have fat i det én gang til.

Skatteyderen skal altså til at lave det to gange. Men skattevæsenet skal også have fat i det to gange. Det skal nemlig have fat i det næste gang, når det skal til at ligne. Hvor det tidligere kun havde fat i det én gang, skal det nu have fat i det to gange. Hvor skatteyderen tidligere havde fat i det én gang, skal han nu i virkeligheden have fat i det tre gange: først kortselvangivelsen, så korrektionen, og til sidst årsopgørelsen.

Så når fru Pia Gjellerup siger, at der bliver flere arbejds gange, er det altså korrekt. Og fru Pia Gjellerup har også ret, når hun siger, at det er udtryk for en god portion hykleri hos ministeren: Først laver han det mest muligt besværligt; bagefter tager han æren af, at han gør det lettere. Det minder mig om pressekonferencen her i efteråret, hvor ministeren sagde: Nu er det skatteyderens tal, nu er det ikke længere skattevæsenets tal, der tæller. Men det har altid været sådan – i hvert fald før denne minister blev minister – at hvis en skatteyder havde korrigeret et af de gule felter, var det skatteyderens tal, der talte.

Så lavede ministeren det om, og bagefter tager han så æren for, at nu er det skatteyderens tal. Jo tak, men det er da en underlig måde at afbureaukratisere på.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu har hr. Jens Thoft jo taget sig af beskrivelsen af, hvor mange arbejds gange der kunne blive, eller hvor mange forsendelses gange der kunne blive. Jeg tror ikke – uanset om vi skal diskutere, om der bliver korrektioner eller ej; det er måske at bygge så mange karnapper på forsendelses gangene som overhovedet muligt – at vi kan være uenige om, at det kvitteringskort, der lå i modellen i juni, i hvert fald var ud over, hvad der var gældende hidtil, og det er det, som

nu afskaffes. Det er altså en udvidelse af forsendelses gangene, som nu bliver indskrænket igen.

Det er det, jeg kalder den klassiske form for skatteministerens forenklinger: Først laves det mere indviklet, og så laves det mindre indviklet, og det kaldes så en forenkling.

Så bemærkede skatteministeren, at det var svært at finde noget, jeg var positiv over for. Jeg bestræbte mig faktisk for i mit første indlæg her i dag at tage udgangspunkt i vores meget positive holdning til begrebet fortrykt selvangivelse, hvis det vitterlig blev anvendt som en fortrykt selvangivelse. Det er i øvrigt noget, Socialdemokratiet har præsenteret mange gange som muligheden, der lå foran os, når de tekniske muligheder hos dem, vi beder om oplysninger, stemmer overens med de tekniske muligheder, skattemyndighederne råder over. Men det er ikke tilfældet i dag, og derfor kan den fortrykte selvangivelse ikke gennemføres på nogen hensigtsmæssig måde.

Så bemærker skatteministeren, at jeg kritiserer beredskabet, som man tilrettelægger det med treholdsskift for at få løst de problemer, som vi selvfølgelig ellers ville kritisere opstod.

Jeg kritiserer ikke beredskabet. Jeg kritiserer, at man gennemfører en selvangivelses procedure, som gør det nødvendigt at lave et så voldsomt beredskab, som der vitterlig er tale om med treholdsskift.

Når jeg siger, at det er rygter, jeg bygger på, så er det faktisk pænt. Jeg lyttede under de foregående mange timers skattedebat forgæves efter, at ministeren imødegik det, der meget klart blev præsenteret som noget, vi havde hørt. Skatteministeren imødegik det ikke. Han har for så vidt heller ikke imødegået, at der er et så stort beredskab, som jeg har skitseret. Jeg har kvitteret for den oplysning, at der altså ikke er tvangsudskrevet personale. Det er jeg glad for. Jeg synes stadig, at det er et beredskab, som er alt for stort i forhold til, hvad der er nødvendigt til gennemførelse af en rigtig fortrykt selvangivelse.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Hvis jeg skal illustrere over for fru Pia Gjellerup, hvad der er misbrug af højtuddannet arbejdskraft, vil jeg sige, at det egentlig er, at en